jaké přísluší dětem manželským naproti otci (§ 755 o. o. z.). Právo to však vzájemným není, tudíž zvoliteli proti zvolenci nepřísluší (§ 756 o. o. z.). Podobně jako dítě manželské je i zvolenec dědicem nepominutelným a musí na něho aspoň s dílem povinným býti pamatováno (§ 762 o. o. z.). Díl povinný obnáší polovinu dílu intestátního (§ 765 o. o. z.).

III. Zánik poměru adopčního.

Poměr adopční zaniká podobně jako každá jiná smlouva vzájemným dohodnutím se (mutuo consensu). Je-li zvolenec nezletilým, třeba ke zrušení svolení jeho zákonného zástupce a soudu. Nezletilec vstupuje opět pod moc manželského otce svého (§ 185 o. o. z.).

Přijetí směnky viz Směnka.

Přijímání darů ve věcech úředních.

Zločinem tímto zahrnuje zákon dva případy: přijímání darů proti povinnosti a trpné podplácení.

I. Podmětem v prvním případě není však každý úředník, nýbrž jen ten úředník, jenž činným jest při správě spravedlnosti, propůjčování služeb neb rozhodování o záležitostech veřejných. Slovem »správa spravedlnosti« rozumí se nejen rozhodnutí t. j. soudcovské úkony ve věcech civilních a trestních, nýbrž vůbec všecka úřední jednání, jež vynesení a výkon takových usnesení u soudu předpokládá, tudíž i knihovní může ve své úřední činnosti zločinu naznačeného se dopustiti (rozh. kas. s. ze dne 9. listopadu 1875 č. 7513). Veřejnými záležitostmi jsou jen takové záležitosti, které se bezprostředně dotýkají buď zájmu celého státu neb aspoň zájmu jistého kruhu státních občanů právem veřejným chráněného, na jichž účastenství počítají, jichž pravoplatné vyřízení nepatří před soud, a není tudíž předmětem správy spravedlnosti. O rozhodnutí takové záležitosti lze však jen tam mluviti, kde jde o výrok, jímž se určuje neb upravuje právní stav nebo právní poměr (rozh. kas. s. ze dne 5. března 1853 sb. č. 517).

Takovým rozhodnutím je na př. výrok úřadu správního o tom, že dodávky pro vojsko určené jsou způsobilé, by byly převzaty (rozh. kas. s. ze dne 24. května 1886 sb. č. 922) neb výrok obecního představeného o tom, zda nebrání důvody policie požární prodeji zboží na určitém místě určitou osobou (rozh. kas. s. ze dne 5. listopadu 1883 sb. č. 587); není však rozhodnutím v záležitostech veřejných výstavení vysvědčení o mravech (rozh. kas. s. ze dne 5. března 1883 sb. č. 517), vyhledavání policie soudní (rozh. kas. s. ze dne 8. listopadu 1882 sb. č 484) aneb výkon úředního doručení (rozh. kas. s. ze dne 29. března 1886 sb. č. 908).

Přijímání darů proti povinnosti záleží v tom, že úředník při vytčených úkonech úředních úřad svůj sice dle povinnosti plní, avšak aby jej plnil, dar přímo neb nepřímo přijímá, aneb si jinaký prospěch (ať již povahy majetkoprávní neb ideální, n. př. vydobytí vyznamenání) opatřuje neb přislíbiti dá.

Úředník činí zde tudíž řádné plnění svého úřadu závislým na daru nebo prospěchu a dává tudíž buď výslovně neb činem konkludentním straně na srozuměnou, že by jinak buď nebyl úředně činným aneb aspoň že by nebyl tak činným, jak to zákon předpisuje. Byl-li dar nebo prospěch skutečně již poskytnut aneb jen pouze slíben, nerozhoduje. Ten kdo dar dává, prospěch poskytuje neb slibuje, nedopouští se žádného činu trestního (rozh. kas. s. ze dne 17. prosince 1886 sb. č. 1011).